

Bất lực vì 10 năm chẳng ai theo đuổi tôi

Nói ra điều này tôi thật sự xấu hổ, không biết mình tệ hay làm sai điều gì mà tận hơn chín năm không có ai để ý.

Tôi sinh năm 1991, làm nhân viên văn phòng tại TP HCM cho một công ty logistics với mức thu nhập trên 25 triệu đồng, đang ở trọ, tiết kiệm tầm một tỷ đồng. Cách đây gần chín năm, tôi chia tay bạn trai do anh theo gia đình sang Mỹ định cư và từ đó đến nay không quen ai nữa. Hay nói chính xác là tôi chưa từng hẹn hò, tìm hiểu ai kể từ thời gian đó. Tôi nghĩ mình cứ lo đi làm tập trung cho công việc, chuyện tình cảm thuận theo tự nhiên, nhưng nào ngờ tôi thuận theo đến tận chín năm, không nghĩ mình ở không lâu đến vậy.

Trong tám năm năm đầu, tôi chỉ đi làm và về nhà, ít đi chơi, lâu dần được bạn bè khuyên nên ra ngoài nhiều hơn nên tôi cũng chăm chỉ đi chơi cuối tuần với họ. Nhưng tôi không hứng thú đi cà phê, trà sữa hay nhậu nhẹt nên chỉ được một thời gian, thấy ở nhà vẫn hơn. Gần đây, cậu bạn tôi hay nói chuyện đột ngột mời đám cưới, rồi đến các em trong công ty lần lượt lấy chồng, tự dung tôi rất sợ, sợ vì còn mỗi mình mình ế. Mỗi lần về quê hay đi đám tiệc họ hàng, bà con hàng xóm hỏi khi nào đến lượt, tôi chỉ biết cười cho qua. Họ nói tôi kén chọn chứ có một hàng dài cho tôi chọn, nhưng sự thật chua chát là tôi không có một ai. Nói ra điều này tôi thật sự xấu hổ, không biết mình tệ hay làm sai điều gì mà tận hơn chín năm không có ai để ý.

Tôi muốn nói chi tiết về bản thân để anh chị có cái nhìn rõ hơn. Tôi cao 1m6, cân nặng hợp lý, chỉ có ba vòng là không đẹp nhưng ở mức tạm ổn, không có khiếm khuyết gì nặng. Tôi có gương mặt hơi tròn, thon, mũi cao gọn, gương mặt khá tươi chứ không u ám, có niềng răng nên nụ cười tươi, da trắng, tóc dài... Nhìn qua tổng thể, ngoại hình của tôi khá ổn. Tôi được các cô, các dì, thậm chí nhiều khách hàng nữ khen. Nhiều khi đi đám tiệc, các cô hàng xóm lại ôm tôi và khen. Tôi ăn nói nhẹ nhàng, chứ không thô lỗ hay nặng lời, biết chủ động chào hỏi, gật đầu khi gặp người quen.

Gần đây, khi nhìn đường phố trang trí Noel, tôi ước mình cũng có người thương để đi chơi lễ, vì rất lâu rồi tôi không biết cảm giác hẹn hò sau khi tan làm hay nhớ nhung một ai. Tan làm, nhìn các bạn ở công ty có bạn trai chờ đón, tôi chạnh lòng vì mình chỉ có một mình. Khi nói chuyện với mẹ, mẹ hỏi khi nào lập gia đình, tôi cố né sang chuyện khác. Tự dung có cảm giác bất lực vô cùng, thà rằng tôi kén chọn cũng đành, đằng này còn không dám nói là không có ai theo đuổi. Nhìn các đôi ngoài đường rồi nhìn lại bản thân, tôi thấy mình đâu đến

nỗi nào, nhiều khi còn đẹp hơn họ, nhưng sao...

Tuổi tôi đã lớn, biết đàn ông đa số thích những bạn nữ trẻ, tôi sợ mình cứ vậy hoài sẽ ế đến tận 40 tuổi nên xin nhận sự chia sẻ của các độc giả. Thứ nhất, có ai giống tôi chưa, gần 10 năm nhưng không có người nào để ý, tán tỉnh. Thứ hai, cứ tạm cho là ông Tư bà Nguyệt hay duyên nợ chưa đến, theo các bạn tôi có làm sai điều gì không mà để người ta nhìn vào không muốn tiếp cận. Thứ ba, tôi nên cải thiện điều gì để giúp bản thân trở nên thu hút hơn? Xin cảm ơn mọi người.

Thúy Linh